

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 12CoP/16/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1120200236
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bundzelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:1120200236.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Bundzelová a sudkýň: JUDr. Katarína Slováčeková a Mgr. Andrea Hadnagyová, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom C. D. XX, E., zastúpené procesným opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava so sídlom Vazovova 7/A, Bratislava, dieťa rodičov: matka - F. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom C. D. XX, E., a otec: H. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom C. D. XX, E., obaja rodičia zastúpení splnomocnenkyňou: AK ZAHRADNIK & Spol., s.r.o., so sídlom Štefanovičova 12, Bratislava, IČO: 36 854 930 930, v konaní o návrhu navrhovateľa: I. J. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom K. L. X, XXXX A., A. M., na úpravu styku dieťaťa s blízkou osobou, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I, č.k. 3P/1/2020-837 zo dňa 08.09.2021, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. **potvrzuje.**
- II. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. **mení** tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.
- III. Žiaden z účastníkov **ne** má nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. návrh navrhovateľa zamietol, výrokom II. matke a otcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči navrhovateľovi, výrokom III. zaviazal navrhovateľa zaplatiť matke maloletého náhradu trov konania vo výške 249,90 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku a výrokom IV. zaviazal navrhovateľa zaplatiť matke maloletého na náhradu trov konania vo výške 249,90 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Po právnej stránke súd prvej inštancie napadnutý rozsudok odôvodnil aplikáciou § 49, § 52, § 55, § 57, § 58 a 121 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „Civilný mimosporový poriadok“), Čl. 5, § 25 ods. 1 až 5, § 26 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“). Vecne tým, že o návrhu navrhovateľa, starého otca maloletého, na úpravu styku s maloletým už bolo súdom právoplatne rozhodnuté a bolo potrebné sa v prvom rade vysporiadať so zákonnou podmienkou, ktorou je preukázanie zmeny pomerov. Na základe vykonaných dôkazov súd prvej inštancie prijal záver, že od ostatného rozhodnutia o návrhu navrhovateľa na úpravu styku s maloletým, ktorým bolo právoplatné rozhodnutie Okresného súdu Bratislava II, č.k. 11P 95/2018 – 305 zo dňa 25.10.2018, nedošlo k zmene pomerov odôvodňujúcej zmenu súdneho rozhodnutia. Rozsudok nadobudol právoplatnosť v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, č. k. 20CoP 40/2019 – 832 zo dňa 21.08.2019. Pomery v rodine sa od času ostatného rozhodnutia podstatným spôsobom v smere úpravy konsolidácie rodinných vzťahov nezmenili. Naopak Okresný súd Bratislava I uznesením, č.k. 2P/31/2020

– 106 zo dňa 29.06.2020, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave, č.k. 20CoP 202/2020 – 629 zo dňa 02.12.2020, právoplatným dňa 17.12.2020, neodkladným opatrením rozhodol o uložení povinnosti navrhovateľovi nepribližovať sa k maloletému na vzdialenosť menšiu ako 200 metrov. V čase rozhodovania o dotknutom návrhu navrhovateľa Okresný súd Bratislava I neprávoplatným rozsudkom vo veci samej, č.k. 2P/31/2020 – 739 zo dňa 07.07.2021, uložil navrhovateľovi, aby sa nepribližoval k maloletému na vzdialenosť menšiu ako 200 metrov. Konanie nebolo právoplatne skončené.

3. Odhliadnuc od uvedeného záveru o nespnení podmienky zmeny pomerov súd prvej inštancie zdôraznil, že možnosť úpravy styku maloletého dieťaťa aj s blízkymi osobami, zákonodarca zakotvil v súlade s článkom 3 Dohovoru o právach dieťaťa, v ustanovení § 25 ods. 5 Zákona o rodine. Blízkou osobou podľa § 116 Občianskeho zákonníka je príbuzný v priamom rade, súrodenec a manžel; iné osoby v pomere rodinnom alebo obdobnom sa pokladajú za osoby sebe navzájom blízke, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá dôvodne pociťovala ako vlastnú ujmu. Pri rozhodovaní o tom, či a za akých podmienok možno uložiť rodičom povinnosť strpieť, aby sa ich dieťa stýkalo s inou osobou, ktorá nežije s nimi v spoločnej domácnosti, ktorej dieťa nie je zverené do výchovy, a ktorá nemá na styk s dieťaťom právny nárok, treba vychádzať aj z toho, že tu ide o obmedzenie práv a povinností rodičov, ktoré môže súd obmedziť len z dôvodov uvedených v § 38 Zákona o rodine. Právna úprava styku maloletého dieťaťa s blízkymi osobami plne rešpektuje ako prvoradé hľadisko záujem dieťaťa, akceptuje, že dieťa môže mať ku svojim starým rodičom alebo iným príbuzným silné citové väzby, keď tieto osoby mohli pomáhať pri jeho výchove už od malička a dieťa je na nich citovo naviazané a prerušenie stykov s nimi by mohlo narušiť stabilitu výchovného prostredia, jeho duševný a citový rozvoj. Súd prvej inštancie vzal do úvahy okrem záujmu dieťaťa aj to, že podľa § 30 ods. 1 Zákona o rodine majú rozhodujúcu úlohu vo výchove dieťaťa rodičia, ktorí majú právo vychovávať deti v zhode s vlastným presvedčením (náboženským, filozofickým). Záujem dieťaťa však pri úprave styku s blízkymi osobami nie je jediným kritériom, keď druhou podstatnou podmienkou je, že tento styk vyžadujú pomery v rodine, pričom je potrebné zohľadňovať individuálne okolnosti konkrétnej rodiny. Pokiaľ sa blízke osoby dieťaťa s rodičom, resp. rodičmi dohodnú na stretávaní s dieťaťom, nepodlieha táto dohoda schváleniu súdu. Súd prvej inštancie je oprávnený o otázke stretávania sa dieťaťa s blízkymi osobami rozhodovať len vtedy, ak nie je možné upraviť túto problematiku dohodou. Čas, ktorý súd vymedzí blízkym osobám na stretávanie sa s dieťaťom, nemá zasahovať výlučne do času jedného z rodičov. Svojím rozhodnutím by mal súd rovnako odčleniť z času starostlivosti každého rodiča tak, aby pre žiadneho z rodičov nepredstavovalo stretávanie dieťaťa s blízkymi osobami zásadné obmedzenie jeho práv. Súd prvej inštancie poukazujúc na stav zistený z vykonaných dôkazov vyhodnotil návrh navrhovateľa ako nedôvodný aj v kontexte so závermi aplikačnej praxe nadriadeného súdu, a preto ho zamietol.

4. Pokiaľ ide o priznanie náhrady trov konania, ktorú si v konaní uplatnili matka a otec maloletého, súd prvej inštancie vzhľadom na okolnosti prejednávaneho prípadu zvažil za spravodlivé priznať nárok na náhradu trov obidvom rodičom maloletého, ktorí si ju uplatnili samostatne z dôvodu, že nie sú manželmi. Spravodlivosť priznania trov konania videl konajúci súd prvej inštancie najmä v tej okolnosti, že navrhovateľ podal opakovane nedôvodný návrh, na ktorom napriek právoplatnému rozhodnutiu súdu (uznesenie o neodkladnom opatrení, č.k. 2P/31/2020 – 106 zo dňa 29.06.2020, právoplatné dňa 17.12.2020, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave, č.k. 20CoP 202/2020 – 629 zo dňa 02.12.2020), ktorým bolo navrhovateľovi uložené, aby sa nepribližoval k maloletému dieťaťu na vzdialenosť menšiu ako 200 metrov, zjavne nedôvodne zotrval. Zo strany matky a otca maloletého tak bolo dôvodné využiť svoje právo a dať sa v konaní o návrhu navrhovateľa aj vzhľadom na citlivosť prípadu zastúpiť advokátom o to viac, že navrhovateľovi, starému otcovi maloletého bolo na základe trestného oznámenia podaného otcem, vznesené obvinenie v trestnej veci prečinu nebezpečného prenasledovania. Matke a otcovi preto súd prvej inštancie priznal nárok na náhradu trov konania voči navrhovateľovi, ktorému uložil povinnosť zaplatiť trovy konania vo výške 249,90 eur každému z rodičov samostatne (nie sú manželia, nehospodária spoločne v bezpodielovom spoluvlastníctve) do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Výšku trov konania priznanú matke a otcovi uplatnenú každým z nich vo výške 249,90 eur vrátane DPH súd prvej inštancie určil ako náhradu trov právneho zastúpenia spolu za štyri úkony právnej služby a to prevzatie právneho zastúpenia a stretnutie s klientmi, písomné podanie vo veci a to písomné vyjadrenie k návrhu starého otca, pojednávanie dňa 08.09.2021 v trvaní od 13.30 hod. do 16.40 hod. (nad dve hodiny, teda 2 úkony právnej služby). Základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby bola určená v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., ako jedna trinástina výpočtového základu, keďže v danom prípade nie je možné vyjadriť hodnotu veci alebo práva v peniazoch. Za rok 2020 ide o sumu 81,65 eur a za rok 2021 ide o sumu 83,62 eur. Obidvoch

rodičov zastupoval spoločný právny zástupca, preto bola tarifná odmena za jeden úkon právnej služby znížená o 50%. Ku každému úkonu právnej služby prináleží režijný paušál, ktorý nie je krátený. V roku 2020 predstavovala výška režijného paušálu za jeden úkon právnej služby sumu 10,62 eur a v roku 2021 sumu 10,87 eur. Vzhľadom na to, že právny zástupca matky a otca je platcom dani z pridanej hodnoty, súd prvej inštancie navýšil sumu priznanej odmeny za právne zastupovanie o 20%, t.j. o sumu 41,65 eur.

5. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Dôvodil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za nesprávne, nakoľko nebolo vykonané dostatočné dokazovanie pre účely jeho návrhu na úpravu styku s maloletým. Navrhol, aby odvolací súd odvolaniu vyhovel a napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Z odôvodnenia rozhodnutia je zrejmé, že súd prvej inštancie nepochopil a nevyhodnotil predložené argumenty a dôkazy v danom prípade potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností pre účely posúdenia návrhu o úpravu styku maloletého so starým otcom, neprihliadol na okolnosti, neposúdil celú vec vo vzájomných súvislostiach, formuloval závery na základe vybraných textov vytrhnutých z kontextu, a s poukazom na súvisiace obvinenia starého otca vo veciach, v ktorých sa koná, a týmto svojím prístupom dospel k nesprávnym zisteniam pre spravodlivé vyhodnotenie veci a na to nadväzujúcemu nesprávnemu rozhodnutiu. Súd prvej inštancie mal prerušiť predmetné konanie (sp. zn. 3P/1/2020) až do úplného rozhodnutia vo veci konania o návrhu navrhovateľky na uloženie zákazu priblíženia starého otca k maloletému dieťaťu. T.č. je konanie (sp. zn. 2P/31/2020) v štádiu odvolania. Súd prvej inštancie neprerušil konanie (sp. zn. 3P/1/2020) aj napriek tomu, že predložil návrh na prerušenie konania, nakoľko v konaní vedenom pred Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 2P/31/2020 je riešená otázka, ktorá má bezprostredný význam pre rozhodnutie vo veci vedenej pred Okresným súdom Bratislava I sp. zn.: 3P/1/2020. Týmto nesprávnym procesným postupom mu súd prvej inštancie znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, a tak rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

6. Súd prvej inštancie v napádanom rozsudku neuviedol, čo by konaním alebo inou okolnosťou bránilo z hľadiska práva možnosti jemu ako starému otcovi sa stretávať s maloletým v rozsahu určenom súdom ako tomu bolo denne do veku 3 rokov maloletého. Aj napriek dlhoročnej brzde zo strany procesného opatrovníka a súdu prvej inštancie a znemožneniu maloletému vyjadriť jeho názor, maloletý dosiahol vďaka náhode možnosť stretávať sa s navrhovateľom. Maloletý v priebehu jari 2019 pri všetkých ich stretnutiach a komunikácii pri plote materskej školy nespochybniteľne potvrdil jeho názor – vždy, keď ho maloletý zbadal, utekal z celých síl plný nadšenia a radosti sa pozdravil a niekedy aj krátko porozprávať. Tým, že maloletý utrpel ujmu bezprecedentným pretrhnutím kontaktov s navrhovateľom, konaním rodičov s nedôvodnou podporou procesného opatrovníka, túto ujmu dôvodne pociťuje aj navrhovateľ ako vlastnú, keďže bol jeho vzorný opatrovateľ po takmer celú dobu života maloletého do začatia nedôvodnej, nevysvetlenej blokady rodičmi. Navrhovateľ je pre maloletého dôležitou blízkou osobou, pretrhnutie puta môže mať na maloletého veľmi zlý dopad, čo je zrejmé aj v ich prípade, kedy sa tento proces už začal a vyžaduje nápravu. Úprava styku maloletého s navrhovateľom ako dôležitou blízkou osobou je potrebná, pretože je to v záujme maloletého a obohatí ho to po citovej, rodinnej a výchovnej stránke.

7. Maloletý mal v prostredí s opaterou navrhovateľa dlhoročne pociť absolútnej istoty a stability, čo sa prejavovalo tiež jeho sebavedomím, a bol vždy veľmi šťastný non-stop od jeho narodenia do veku 3 rokov - väčšinou s aktivitami s navrhovateľom. Zátkom rodičov, keď začalo bránenie maloletému stretávať sa s ním od 04.07.2017 (blokádou zo strany rodičov maloletému), sčasti mohli rodičia maloletému odňať pociť istoty, čím bol maloletý rodičmi opakovane vystavený šokom náhleho vyňatia z prostredia, v ktorom žil od narodenia bez vysvetlenia. Maloletý sa takto náhle ocitol v absurdnej situácii, keď mu rodičia znemožnili s navrhovateľom rozlúčiť pred sťahovaním sa do E., rozlúčiť sa s jeho prostredím, s jeho detskými kamarátmi, ani stretnúť sa s navrhovateľom s možnosťou vinšovania k narodeninám. Maloletý bol rodičmi doslova unesený s tým, že pripravili scenár, že navrhovateľ niekde zmizol, čo ťažko náhle, ale aj naďalej vplýva a traumatizuje maloletého, ktorý dodnes nesmie vedieť, kde mu zmizol jeho starý otec. Maloletý bol tiež konfrontovaný so skutočnosťou, keď videl správanie sa rodičov voči navrhovateľovi a videl jeho záujem to zmeniť, ale tiež bezmocnosť maloletého pre zmenu. Správaním rodičov musí maloletý strácať predstavu o milej, funkčnej rodine, na ktorú bol od narodenia zvyknutý, a ku ktorej filozofii ho navrhovateľ ako výborný opatrovateľ, učiteľ a tréner viedol po celú dobu od jeho narodenia.

8. Pri náhodných stretnutiach s rodičmi dňa 15.02.2019 a s matkou maloletého dňa 11.09.2019 a ich mimoriadne nevhodnom správaní sa v prítomnosti maloletého k navrhovateľovi maloletý videl, rozoznával ako je navrhovateľovi krivdené, a tým pociťoval krivdu aj maloletý. Konanie rodičov v kontexte smeruje jednoznačne na ničenie všetkých vzťahových väzieb tak medzi ním a maloletým ako aj väzieb medzi rodičmi a navrhovateľom. Rodičia ho diskriminujú a odstrkujú z rodiny.

9. Súd prvej inštancie formuloval závery na základe vybratých tém a textov vo viacerých prípadoch s prekrúcaním skutočnosti, a tiež s poukazom na súvisiace obvinenia starého otca vo veciach, v ktorých sa koná. K tvrdeniu súdu prvej inštancie, že v r. 2018 bol zamietnutý jeho návrh na styk s maloletým uvádza, že na pojednávaní dňa 25.10.2018 došlo k zavádzaniu súdu prvej inštancie zo strany rodičov, procesného opatrovníka a psychologičky, a tým k mareniu spravodlivosti. Tým, že súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 25.10.2018 vo veci samej bol rodičmi a procesným opatrovníkom zavádzaný napriek jeho jednoznačným argumentom s dôkazmi, súd prvej inštancie nezisťoval skutočnosť, riadil sa výlučne lživými tvrdeniami a nedal maloletému možnosť využiť jeho zákonné právo.

10. Na druhej strane po tom ako bol súd prvej inštancie zavádzaný lživými tvrdeniami rodičov a procesným opatrovníkom o údajnom správaní sa navrhovateľa k maloletému tak, že maloletý bol nervózny, že sa nechcel s navrhovateľom stretávať, bol plačlivý a pod., súd prvej inštancie zamietol jeho návrh na úpravu styku maloletým bez zisťovania skutočností a neakceptovaní jeho návrhov dôkazov. Pri ich stretnutiach však maloletý nespochybniteľne potvrdil jeho názor a záujem sa stretávať s navrhovateľom, čím došlo tak de facto ako aj de jure k zisteniu jeho názoru a k potvrdeniu radikálnej zmeny pomerov oproti stavu s lživými tvrdeniami na pojednávaní dňa 25.10.2019 (stretávanie sa s maloletým pri plote škôlky na jar 2019 až do 28.06.2019. Dovtedy bola možnosť vyjadrenia názoru maloletým všetkými zainteresovanými, vrátane súdu a ÚPSVR protizákonne odmietaná a zablokovaná.

11. Návrh na úpravu styku s maloletým podal po predmetnej radikálnej zmene dňa 27.12.2019 s návrhom hlavne aspoň na možnosť telefonickej komunikácie s maloletým v období COVID-19 2 x10 min. týždenne. Návrh na neodkladné opatrenie bol zamietnutý. Vtedy už neprišiel k plotu materskej školy aj keď vedel, že ho maloletý určite čakal a vyhľadával, ale keď nebolo inej možnosti, maloletý musel vyrovnáť s prestávkou v komunikácii s navrhovateľom pri násilí zo strany rodičov v spolupráci s procesným opatrovníkom a materskou školou. O pol roka neskôr došlo rozhodnutím súdu dokonca k žalobe so zákazom priblíženia 200 m matkou maloletého a k bleskovo aplikovanému nedôvodnému neodkladnému opatreniu so zákazom priblíženia 200 m.

12. K tvrdeniu súdu, že navrhovateľ bol obvinený v trestnej veci prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360 ods. 1 písm. b), c), odsek 2 písm. a) Trestného zákona, vedenej na Obvodnom oddelení OO PZ Staré Mesto – západ Bratislava I, pod ČVS: ORP-1087/SMZ-B1-2019, ako aj v konaní o povinnosť navrhovateľa nepribližovať sa k maloletému, uviedol, že v týchto konaniach sa koná, rozhodnutia s rozsudkami v predmetných konaniach vo veci samej napadol, nakoľko sú nedôvodné, nezákonné, nespravodlivé a nesprávne a predovšetkým namierené absolútne proti záujmu maloletého.

13. K tvrdeniu súdu prvej inštancie, že k zlepšeniu rodinných vzťahov medzi rodičmi a navrhovateľom nedošlo, naopak došlo k ich zhoršeniu práve z dôvodov konania navrhovateľa, sa v prvej časti tvrdenia nezakladá na pravde – ide o prekrúcanie skutočnosti a v druhej časti tvrdenia ide o brutálnu lož súdu prvej inštancie, tvrdenie odmieta v celom rozsahu. V skutočnosti to bolo tak, že rodičia prestali bez vysvetlenia komunikovať a dodnes s ním nekomunikujú od 04.07.2017. Z ich strany neprišlo za celé roky ani k jednému návrhu na stretnutie či rozhovor, naposledy rodičia odmietli jeho ponuky priamo na súdnych pojednávaniach v rámci konania, na čo súd prvej inštancie tiež neprihliadol, a v odôvodnení vyslovil presný opak.

14. Problém nebol nikdy medzi ním a maloletým, oni dvaja si vždy rozumeli. So stretávaním nesúhlasia rodičia, a to až po viac ako troch rokoch jeho aktívnej participácie na výchove maloletého (najviac nielen vecne, ale aj časovo z celej rodiny), a to „len tak zo dňa na deň a bez dôvodu.“ Vždy rešpektoval rodičov maloletého v plnej miere. Nikdy im neradil, pokiaľ sa sami nepýtali, a do výchovy okrem hrania sa s maloletým nezasahoval. O ich všetkých aktivitách v rámci jeho starostlivosti rodičia ani nemali záujem vedieť, ani sa nikdy o to nezaujímali, zjavne mu dôverovali – nikdy mu v tomto smere nič nevyčítali, ani nenavrhovali iné postupy, a to po dobu viac ako troch rokov.

15. K tvrdeniu súdu prvej inštancie, že z listu riaditeľky Materskej školy D. X, E. zo dňa 12.09.2019 vyplýva, že správanie navrhovateľa podľa riaditeľky materskej školy hraničí s obťažovaním, navrhovateľ často telefonoval do škôlky, domáhal sa osobného stretnutia, postával pri plote a snažil sa vzhliadnuť maloletého, snažil sa získať informácie o maloletom napriek informácii poskytnutej mu riaditeľkou, že rodičia, zákonní zástupcovia maloletého požiadali materskú školu, aby navrhovateľovi informácie o maloletom dieťaťi neposkytovala, je prekrúcaním skutočnosti - nezakladá sa na pravde a považuje ho za účelové. S riaditeľkou materskej školy hovoril v septembri 2019 jedenkrát telefonicky s dotazom, že by sa jej rád predstavil, čo ona odmietla, a jedenkrát osobne a odvtedy jej netelefonoval, ani ju nekontaktoval. S učiteľkami hovoril pred prázdninami 2019 iba cca dvakrát. S predchádzajúcou veľmi serióznou pani riaditeľkou mali normálny vzťah a maloletý mal možnosť bez akéhokoľvek problému pribehnúť k plotu sa pozdraviť a prípadne krátko porozprávať, aj keď obaja s pani riaditeľkou mali na zreteli, že nemôžu spolupracovať, keď si to rodičia neželajú.

16. K odvolaniu navrhovateľa sa vyjadrili rodičia, ktorí navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a priznal im nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Uviedli, že sa v plnom rozsahu stotožňujú s rozhodnutím súdu prvej inštancie, ktorým zamietol návrh starého otca na úpravu styku s maloletým dieťaťom. Súd prvej inštancie správne vec právne posúdil a rozhodol v súlade s tým, že od posledného právoplatného rozhodnutia vo veci úpravy styku starého otca s maloletým nedošlo k zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu rozhodnutia a úpravu ich stretávania. Súd prvej inštancie zároveň postupoval správne, keď neprerušil konanie na čas, kým rozhodne odvolací súd vo veci odvolania starého otca voči rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 07.07.2021, č.k. 2P/31/2020-739, nakoľko rozhodnutie odvolacieho súdu nemá v tomto prípade bezprostredný význam pre rozhodnutie súdu v tejto veci. Nakoľko považujú rozhodnutie súdu prvej inštancie za správne a odvolanie starého otca za nedôvodné, nebudú sa obšírne vyjadrovať k opakujúcim sa tvrdeniam starého otca. Navrhovateľ neuviedol vo svojom odvolaní žiadne také skutočnosti, ktorými by preukázal zmenu pomerov a dôvodnosť úpravy jeho styku s maloletým. Poukazujú na svoje písomné a ústne vyjadrenia prednesené v konaní pred súdom prvej inštancie. Zároveň uvádzajú, že ich stanovisko vo veci styku starého otca s maloletým je nezmenené t.j. nesúhlasia s úpravou styku navrhovateľa s maloletým. S poukazom na vykonané dokazovanie v predchádzajúcich konaniach o návrhoch navrhovateľa na úpravu styku s maloletým, ako aj v konaní vo veci zákazu priblíženia k maloletému, nie je v záujme maloletého upravovať jeho stretávanie s navrhovateľom.

17. Zároveň uviedli, že z trestného rozkazu zo dňa 14.04.2022, č.k. 6T/15/2022, vyplýva, že navrhovateľ bol uznaný vinným zo spáchania prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b/ c/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody na 6 mesiacov s odkladom v trvaní jedného roka za súčasného uloženia probačného dohľadu, počas ktorého budú v rámci tohto obdobia platiť uložené obmedzenia a povinnosti. Rodičia zatiaľ nemajú vedomosť, či navrhovateľ podal voči predmetnému trestnému rozkazu odpor, resp. či je trestný rozkaz právoplatný. Aj s poukazom na trestný rozkaz voči navrhovateľovi je jeho návrh na úpravu styku s maloletým preukázateľne v rozpore so záujmom maloletého dieťaťa, pričom od posledného právoplatného rozhodnutia vo veci úpravy styku s maloletým došlo k zhoršeniu pomerov a vzťahov v rodine.

18. Zároveň je návrh navrhovateľa nevykonateľný, keďže mu je uložený zákaz kontaktovať maloletého a priblížiť sa k nemu na základe právoplatného uznesenia Krajského súdu v Bratislave, č.k. 20CoP/202/2020 – 629 zo dňa 02.12.2022, v spojení s uznesením Okresného súdu Bratislava I, č. k. 2P/31/2020-106 zo dňa 29.06.2020, a zároveň aj neprávoplatnými rozhodnutiami v civilnom konaní vo veci samej, ako aj v trestnom konaní. V rámci trestného konania bolo vykonané znalecké dokazovanie vo vzťahu k navrhovateľovi. V predmetnom znaleckom posudku vyhotovenom ústavom pre znaleckú činnosť v Psychológii a Psychiatrii spol. s.r.o. vyhotovenom v Nových Zámkoch dňa 29.09.2021 sa uvádza nasledovné: „Svoje názory a nastavenia má sklon rázne presadzovať až v zmysle nátlakovitého, miestami až agresívneho správania, s preexponovane kritickým nazeraním na prejavy a správanie iných.“ Ďalej je uvedené: „Nesúhlasné až odmietavé reakcie rodičov dieťaťa na toto svoje pôsobenie nepovažoval za dostatočne kompetentné k tomu, aby zmenil svoj podľa vlastného presvedčenia výsostne pozitívny prístup k vnukovi. Išlo o nechorobné konanie, avšak vo vzťahu k samotnému vnukovi preexponované a vo vzťahu k rodičom netolerantné bez ochoty rešpektovať ich status rodiča s právom rozhodovať o okolnostiach a spôsoboch starostlivosti o

vlastné dieťa.“ Uvedené konštatovania v znaleckom posudku preukazujú nerešpektovanie rodičov, ich výchovného prístupu, nevhodnosť presadzovania svojho názoru a neschopnosť uvedené zmeniť, čo rovnako odôvodňuje správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na úpravu styku s maloletým.

19. Navrhovateľ v odvolacej replike k vyjadreniu rodičov uviedol, že v odvolaní proti napádanému rozsudku predložil skutkové tvrdenia s faktami, argumentami a s dôkazmi zodpovedajúce skutočnosti, na základe ktorých môže odvolací súd vyhovieť jeho odvolaciemu návrhu zrušiť napadnutý rozsudok, alebo vec vrátiť súdu prvej inštancie na opätovné prejednanie. Poukazuje na Žiadosť o prerušenie konania 3P/1/2020, doručený súdu prvej inštancie dňa 30.08.2021 a na Žiadosť o prerušenie konaní 2P/31/2020 a 3P/1/2020, doručenú Okresnému súdu BA I a Krajskému súdu Bratislava dňa 30.05.2022. Rozhodnutia s rozsudkami v konaniach vo veci samej 3P/1/2020 a 2P/31/2020 napadol odvolaniami proti obom rozsudkom, nakoľko sú nedôvodné, nezákonné, nespravodlivé a nesprávne a predovšetkým namierené absolútne proti záujmu maloletého.

20. Rodičia v úzkej spolupráci s procesným opatrovníkom naďalej rôznymi formami ubližujú maloletému - proti jeho vôli mu bezdôvodne bránia čo i len vidieť sa s navrhovateľom, či akýmkoľvek spôsobom komunikovať s ním, a to aj napriek tomu, že maloletý mal pri ich aktivitách vždy radosť, a preto vždy k nemu utekal. Rodičia dňom 04.07.2017 začali zo dňa na deň bez vysvetlenia a bez dôvodu brániť maloletému stretávať sa s jeho starým otcom, dedkom N.. Maloletého mal dovtedy v opatere už 3 roky - celý jeho život na dennej báze s výnimkou niektorých dní víkendu. Priamo sa nestretol a nerozprával s maloletým od 04.09.2019. Síce príbehol k plotu, ale horko plačúc a so žalovaním, že mu nemôže povedať ako sa mal cez prázdniny, ako bolo v Grécku atď., že to má zakázané od učiteľky a rodičov a bola u nich doma návšteva z úradu. Rodičia s plnou podporou procesného opatrovníka chcú dosiahnuť vymazanie navrhovateľa maloletému z mysle a z pamäte, a preto bol nútený dať návrh na úpravu styku s maloletým, na ktorom podaní trvá. Maloletý utrpel ujmu bezprecedentným pretrhnutím kontaktov medzi nimi, ktorú dôvodne pociťuje aj navrhovateľ, a ktorý je dôležitou blízkou osobou, majú vytvorené silné citové väzby a puto, ktorého pretrhnutie môže mať na maloletého veľmi zlý dopad. Čo sa týka trestného rozkazu zo dňa 14.04.22, v termíne podal odpor.

21. Tvrdenia procesného opatrovníka o “trvalo a vážne rozvrátených” vzťahoch rodičov a navrhovateľa odmieta ako účelové. Bolo preukázané, že rodičia sa pri ich začatí bránenia maloletému stretávať sa s jeho starým otcom a pri ich následnom správaní riadili „psychologickými radami“ procesného opatrovníka.

22. Okresná prokurátorka/policajt objednali vykonanie psychologického vyšetrenia u ich špecialistu a jeho návrh na neutrálneho psychológa bol nimi zamietnutý. Psychológ pripravil posudok jednak sčasti na základe psychologického vyšetrenia jeho osoby a v kontexte vzťahu k maloletému, v ktorej vyzdvihol úroveň jeho starostlivosti o vnúčika. Psychológovi poukázal na skutočnosť, že rodičia bez vysvetlenia a bez relevantného dôvodu bránili maloletému stretávať sa s navrhovateľom, čo psychológ pri vyšetrení neskúmal, ale vychádzal z balíka lží v spise prezentovanými rodičmi dodanom psychológovi policajtom. Prokurátorkou objednaný Ústav pre znaleckú činnosť/psychológ konal separátne hlavne na základe celého „balíka“ obsahu policajného spisu – teda vychádzal z textov nedôvodného, nezákonného a nesprávneho trestného oznámenia jeho syna a tieto s ním psychológ nekonfrontoval pred, ani počas vyšetrenia, ani po vyšetrení pred vydaním posudku. Policajný spis vo veci trestného oznámenia podanom otcom maloletého na neho obsahuje množstvo zmesi lží, výmyslov, poloprávd, fantazmagórií a bludov bez opory v skutočnosti, dodaných rodičmi a bývalou manželkou policajtovi, ktoré policajtovi poprel, nakoľko boli v rozpore so skutočnosťou.

23. K odvolaniu navrhovateľa sa vyjadril procesný opatrovník. Ako zástupca maloletého dieťaťa odporučil návrh zamietnuť. Vzhľadom ku skutočnosti, že vzťahy medzi rodičmi a starým otcom sú trvalo a vážne rozvrátené, ako aj s poukazom na právoplatné neodkladné opatrenie súdu, ukladajúce starému otcovi povinnosť nepribližovať sa k maloletému, s prihliadnutím aj na totožné neprávoplatné rozhodnutie vo veci samej, nie je možné upraviť styk starého otca s vnukom. Dňa 01.10.2020 bolo vykonané šetrenie v domácnosti maloletého. Na šetrení sa snažili komunikovať s maloletým o starom otcovi. Uviedol iba, že sa volá N.. Viac o starom otcovi hovoriť nechcel, tak to rešpektovali, a preto sa s ním o navrhovateľovi nerozprávali.

24. Navrhovateľ v odvolacej replike k vyjadreniu procesného opatrovníka uviedol, že v odvolaní proti napádanému rozsudku predložil skutkové tvrdenia s argumentami a s dôkazmi, na základe ktorých môže odvolací súd prísť k záveru, že vyhovie jeho odvolaciemu návrhu na zrušenie napadnutého rozsudku alebo na vrátenie veci súdu prvej inštancie na opätovné prejednanie. Poukázal na Žiadosť o prerušenie konania. Priamo sa nestretol a nerozprával s maloletým od 04.09.2019, kedy začala šikana maloletého na pôde materskej školy za to, že maloletý mal záujem komunikovať s jeho dedkom, prípadne pribehnutím k plotu. Po letných prázdninách maloletý hneď ako ho zbadal, síce hneď utekal a pribehol k plotu materskej školy ako vždy predtým, ale na rozdiel od jarných mesiacov, kedy vždy utekal k dedkovi natešený hlasným „N., N.!“ (jeho prezývka, ktorú mu dal maloletý, keď ešte nevedel povedať dedko) plný radosti, optimizmu a hrdosti a sebavedomia, ale 04.09.2019 horko plačúc so žalovaním sa mu, že mu nemôže povedať ako sa mal cez prázdniny, ako bolo v Grécku atď., že to má zakázané od učiteľky a rodičov a bola u nich doma návšteva (procesný opatrovník).

25. Vyjadrenie procesného opatrovníka predstavuje účelové tvrdenia vytrhnuté z kontextu a potvrdzujúce aj v danom prípade už piatym rokom zavádzajúce tvrdenia a konanie. O maloletého sa staral celý jeho život počnúc krátko po jeho narodení až po začatie bránenia rodičmi zo dňa na deň bez vysvetlenia dôvodu, systematicky 5-6 hodín denne (najviac aj časovo z celej rodiny) so zameraním na široké spektrum aktivít zodpovedajúcich veku maloletého dieťaťa a pri rešpektovaní udržiavania fyzickej a psychickej pohody vhodným striedaním aktivít a tak, že maloletý mal stále z ich aktivít radosť. Ich vzťahy s rodičmi do začatia bránenia maloletému rodičmi sa stretávať s jeho dedkom 04.07.2017 (to začalo nasledujúci deň po oslave narodenín maloletého), ktoré vzťahy boli ak nie výborné, tak určite veľmi dobré - normálne po všetkých stránkach. Pomáhal im vo všetkom, čo potrebovali vybavovať v Maďarsku, synovi H. pomáhal pri jeho projektoch, nikdy im nič nevyčítal a nikdy oni nič nevyčítali jemu. Dňa 04.07.2017 rodičia prestali bez vysvetlenia a bezdôvodne absolútne komunikovať nielen osobne, ale aj telefonicky, neboli už žiadne návštevy, všetky jeho ponuky na stretnutie bez vysvetlenia ignorovali, čo trvá doposiaľ. K zmene v ich správaní došlo po psychologických poradách a "radách" rodičov s procesným opatrovníkom na jar 2017. Tvrdenia procesného opatrovníka o "trvalo a vážne rozvrátených" vzťahoch rodičov a navrhovateľa odmieta ako účelové.

26. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 3 ods. 5 písm. b) Civilného mimosporového poriadku), po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané v zákonnej lehote (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „Civilný sporový poriadok“), oprávnenou osobou, navrhovateľom (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 Civilného sporového poriadku), a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku a § 62 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie bez viazanosti dôvodmi odvolania (§ 66 Civilného mimosporového poriadku) s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 Civilného mimosporového poriadku), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario), postupom tak, že na úradnej tabuli súdu oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku (§ 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné v časti úpravy styku maloletého s blízkou osobou - navrhovateľom, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je v danej časti vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku), pričom v tejto časti vychádzal zo skutočného stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 Civilného sporového poriadku). Zároveň však odvolací súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok v napadnutej časti trov konania nie je vecne správny, a preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti trov konania zmenil podľa § 388 Civilného sporového poriadku).

27. Predmetom konania na súde prvej inštancie pod sp. zn. 3P/1/2020 je úprava styku blízkej osoby s maloletým A..

28. Predmetom odvolacieho konania vzhľadom na uplatnené odvolacie námietky navrhovateľa je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým návrh navrhovateľa na úpravu jeho styku s maloletým zamietol a zaviazal ho na náhradu trov konania matke a otcovi maloletého.

29. Podľa § 2 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.(1) Na účely tohto zákona sa pojmy žaloba, strana a spor vykladajú ako návrh na začatie konania, účastník konania (ďalej len „účastník“) a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak. (2).

30. Podľa § 67 Civilného mimosporového poriadku na vady konania pred súdom prvej inštancie prihlíada odvolací súd, len ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

31. Podľa § 157 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd postupuje v konaní tak, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní s prihladením na povahu konania.

32. Podľa § 162 ods. 2 a 3 Civilného sporového poriadku spolu súd konanie preruší aj bez návrhu; v takom prípade pred vydaním uznesenia o prerušení konania upovedomí strany a dá im možnosť vyjadriť sa k dôvodom prerušenia konania.(2) O zamietnutí návrhu na prerušenie konania súd rozhodne spolu s rozhodnutím vo veci samej.(3)

33. Podľa § 164 Civilného sporového poriadku, ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

34. Obsahom práva na spravodlivý súdny proces (čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd) je umožniť každému bez akejkoľvek diskriminácie reálny prístup k súdu, pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu vo veci konať a rozhodnúť. Právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces ale nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/04).

35. Porušenie ktoréhokoľvek čiastkového práva strany sporu postupom súdu predstavuje pochybenie súdu. O naplnenie odvolacieho dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) však pôjde vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci realizáciu práv strany sporu, dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé. Konkrétne pochybenie súdu preto musí byť hodnotené v kontexte celého konania (vplyv na ďalšie pochybenia, možnosť zvrátenia nesprávneho postupu, následky, atď.).(Števček, M., Ficová, S., Barícová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2016, s. 1239)

36. Odvolací súd sa v prvom rade zaoberal odvolacou námietkou navrhovateľa, ktorý namietal, že súd prvej inštancie mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pretože napriek jeho návrhu na prerušenie konania až do úplného rozhodnutia vo veci konania vedenom na Mestskom súde Bratislava I pod sp. zn. 2P/31/2020 (uloženie zákazu priblíženia starého otca k maloletému dieťaťu) súd prvej inštancie konanie neprerušil aj napriek tomu, že v danom konaní je riešená otázka, ktorá má bezprostredný význam pre rozhodnutie v predmetnej veci (sp. zn. 3P/1/2020).

37. Vzhľadom na obsah tejto odvolacej námietky, ktorá predstavuje nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci realizáciu práv účastníka konania, odvolací súd postupom podľa § 66 a 67 Civilného mimosporového poriadku v prvom rade posudzoval, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené touto vadou (§ 365 ods. 1 písm. b) Civilného sporového poriadku).

38. Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ dňa 30.08.2021 doručil súdu prvej inštancie návrh na prerušenie konania do právoplatného skončenia veci vedenej pred Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 2P/31/2020 vo veci žaloby o zákaze priblíženia navrhovateľa k maloletému, v ktorom bol vyhlásený rozsudok dňa 07.07.2021, kedy súd vyslovil zákaz priblíženia k maloletému. Zo zápisnice z pojednávania zo dňa 08.09.2021 vyplýva, že súd prvej inštancie vzhľadom na návrh navrhovateľa na prerušenie konania oboznámil navrhovateľa ako aj prítomných účastníkov, že návrh navrhovateľa

posúdil ako nedôvodný a rozhodne o ňom postupom podľa § 162 ods. 3 Civilného sporového poriadku. Hoci súd prvej inštancie konštatoval uvedený procesný postup, výrok týkajúci sa prerušenia konania v napadnutom rozhodnutí absentuje. Aj napriek uvedenému procesnému pochybeniu však odvolací súd dospel k záveru, že toto pochybenie nemalo za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, na ktoré by bol odvolací súd povinný prihliadať (§ 67 Civilného mimosporového poriadku). Akýkoľvek výsledok konania, sp. zn. 2P/31/2020, by vzhľadom na jeho predmet nebol spôsobilý ovplyvniť rozhodnutie v predmetnej veci, sp. zn. 3P/1/2020, keďže v tomto konaní súd prvej inštancie návrh navrhovateľa zamietol z dôvodu, že úprava styku navrhovateľa s maloletým nie je v záujme maloletého. S poukazom na uvedené namietaná vada preto nedosiahla takú intenzitu, ktorá by mala za následok znemožnenie realizácie práv navrhovateľa na spravodlivý proces.

39. V ďalšom odvolací súd pristúpil k preskúmaniu napadnutého rozhodnutia po vecnej stránke, pričom nezistil dôvod nesúhlasit' s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného spôsobu rozhodnutia v časti úpravy styku navrhovateľa s maloletým, teda s tými dôvodmi, pre ktoré bolo podľa súdu prvej inštancie návrh navrhovateľa v danej časti zamietnuť. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisu dospel k záveru, že súd prvej inštancie sa dostatočne zaoberal všetkými predpokladmi, ktoré musia byť splnené na úpravu styku s blízkou osobou a v napadnutom rozsudku dostatočne vyložil z akých dôvodov návrh navrhovateľa zamietol. Odvolací súd ani s prihliadnutím na odvolacie argumenty navrhovateľa nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverov súdu prvej inštancie odchyliť. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie odvolací súd dopĺňa nasledovné:

40. Podľa Čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovaný verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

41. Podľa Čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa je zakotvená zásada, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa.

42. Podľa Čl. 5 pís. b), c), g) a h) Zákona o rodine záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňuje najmä b) bezpečie dieťaťa, ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami.

43. Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

44. Podľa § 25 ods. 5 Zákona o rodine, ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami. Ustanovenia odsekov 1 až 4 sa použijú primerane.

45. Podľa § 116 z. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) blízkou osobou je príbuzný v priamom rade, súrodenec a manžel; iné osoby v pomere rodinnom alebo obdobnom sa pokladajú za osoby sebe navzájom blízke, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá dôvodne pociťovala ako vlastnú ujmu.

46. Vyššie citované zákonné ustanovenie umožňuje súdu upraviť styk maloletého dieťaťa s blízkymi osobami za splnenia dvoch podmienok, a to vtedy, ak je preukázané, že takáto úprava bude v záujme maloletého dieťaťa a zároveň si to vyžadujú pomery v rodine.

47. Podľa § 116 Občianskeho zákonníka sú blízkymi osobami vždy zo zákona príbuzní v priamom rade, súrodenec a manžel, tiež iné osoby v pomere rodinnom alebo obdobnom, ktoré sa pokladajú za osoby sebe navzájom blízke, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá dôvodne

pociťovala ako vlastnú ujmu. Pri rozhodovaní o rozsahu styku je dôležité zvážiť okolnosti tak na strane maloletého dieťaťa, t.j. jeho vek, zdravotný stav, vzťah k danej blízkej osobe, ktorá ho nemá v starostlivosti, doterajší spôsob a rozsah styku, denný režim, ako aj okolnosti na strane rodičov, blízkych osôb a pod., t.j. ich vzájomný vzťah, ich časové a ekonomické možnosti, rodinné pomery, vzdialenosť medzi bydliskom dieťaťa a príbuzného a podobne.

48. Pojem záujem dieťaťa pritom nemožno chápať zužujúco, ale čo najextenzívnejšie. V záujme dieťaťa je predovšetkým, aby vyrastalo v atmosfére šťastia, lásky, porozumenia, stability, tolerancie a harmónie, aby jeho vývoj a výchova smerovala k pozitívnemu rozvoju jeho osobnosti, nadania a rozumových a fyzických schopností, mravnému, duchovnému a sociálnemu rozvoju, a aby boli rešpektované jeho práva.

49. Pri rozhodovaní o tom, či a za akých podmienok možno uložiť rodičom povinnosť strpieť, aby sa ich dieťa stýkalo s inou, blízkou osobou, ktorá nežije s nimi v spoločnej domácnosti, a ktorej dieťa nie je zverené do výchovy, a ktorá nemá na styk s dieťaťom právny nárok, treba zohľadňovať aj okolnosť, že ide o obmedzenie rodičovských práv a povinností rodičov (ktoré môže súd vysloviť len z dôvodov uvedených v § 38 Zákona o rodine). Právna úprava styku maloletého dieťaťa s blízkymi osobami plne rešpektuje ako prvoradé hľadisko záujem dieťaťa, akceptuje, že dieťa môže mať ku svojim starým rodičom alebo iným príbuzným silné citové väzby, keď tieto osoby mohli pomáhať pri jeho výchove už od malička a dieťa je na nich citovo naviazané a prerušenie stykov s nimi by mohlo narušiť stabilitu výchovného prostredia, jeho duševný a citový rozvoj.

50. Súd zároveň musí vziať do úvahy okrem záujmu dieťaťa aj to, že podľa § 30 ods. 1 Zákona o rodine majú rozhodujúcu úlohu vo výchove dieťaťa rodičia, ktorí majú právo vychovávať deti v zhode s vlastným presvedčením (náboženským, filozofickým). Súd musí tiež so zreteľom na vek a rozumovú vyspelosť maloletého dieťaťa uvážiť aj jeho názor. Záujem dieťaťa však pri úprave styku s blízkymi osobami nie je jediným kritériom, keď druhou podstatnou podmienkou je, že tento styk vyžadujú pomery v rodine, pričom je potrebné zohľadňovať individuálne okolnosti konkrétnej rodiny. Pokiaľ sa blízke osoby dieťaťa s rodičom, resp. rodičmi dohodnú na stretávaní s dieťaťom, nepodlieha táto dohoda schváleniu súdu. Súd je oprávnený o otázke stretávania sa dieťaťa s blízkymi osobami rozhodovať len vtedy, ak nie je možné upraviť túto problematiku dohodou. Čas, ktorý súd vymedzí blízkym osobám na stretávanie sa s dieťaťom, nemá zasahovať výlučne do času jedného z rodičov. Svojím rozhodnutím by mal súd rovnako oddeliť z času starostlivosti každého rodiča tak, aby pre žiadneho z rodičov nepredstavovalo stretávanie dieťaťa s blízkymi osobami obmedzenie jeho práv.

51. Odvolací súd mal z obsahu spisu zhodne ako súd prvej inštancie za preukázané, že maloletý mal v čase rozhodovania sedem rokov, žil v spoločnej domácnosti s obidvomi svojimi rodičmi. Navrhovateľ je starý otec maloletého zo strany otca. Okresný súd Bratislava I rozsudkom, č.k. 11P 95/2018 – 305 zo dňa 25.10.2018, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, č. k. 20CoP 40/2019 – 832 zo dňa 21.08.2019, zamietol návrh navrhovateľa na úpravu jeho styku s maloletým. Z odôvodnenia vyplynulo, že starý otec má nepochybne vnuka veľmi rád, snažil sa mu venovať dokonca tak, aby maloletý napredoval v rámci svojho veku. Uvedené aktivity podľa názoru rodičov, ktorý v tomto prípade musí rešpektovať nielen súd, ale aj starý otec, začal starý otec uplatňovať voči vnukovi násilne, pričom si neodoprie kritiku voči ostatným členom domácnosti, ktorí sa rovnako na výchove maloletého podieľajú. Rodičia odopreli kontakt starému otcovi s maloletým vnukom z dôvodov, ktoré mu riadne oznámili a snažili sa s ním tento problém spočiatku vyriešiť (aj prostredníctvom psychológa). Starý otec nechce počuť, že by niečo vo vzťahu k vnukovi robil tak, že je to nesúladne s predstavou rodičov maloletého, aktivity starého otca realizujúce s vnukom boli násilné, dokonca až nevyhovujúce potrebám dieťaťa, ako aj rodičov. Pokiaľ však zo strany starého otca nedôjde k uvedomeniu si situácie, t.j. že prioritne dieťa vychovávajú jeho rodičia a nie starý otec, ktorý má za to, že robí všetko najlepšie, pričom požiadavky rodičov je potrebné zo strany starého otca rešpektovať, aj keď s nimi nesúhlasí (za situácie, že rodičia maloletému poskytujú zodpovednú starostlivosť, čo nepoprel ani starý otec), tak nemôže dôjsť v rámci tohto stavu k náprave. Je nemysliteľné, aby súd prvej inštancie, resp. odvolací súd upravoval styk starého otca s maloletým vnukom za situácie, že rodičia majú za to, že starý otec zasahuje nevhodným spôsobom do výchovy ich maloletého syna, nerešpektuje ich pravidlá, podceňuje ich ako rodičov, vyvoláva konfliktné situácie, násilným spôsobom preferuje edukáciu pred hrou, a súčasne pred maloletým ponizuje iných členov domácnosti (starú mamu). Samotný pozitívny vzťah medzi starým otcom a vnukom nie je dôvodom na nariadenie úpravy styku medzi nimi. Z listu riaditeľky

Materskej školy D. X, E. zo dňa 12.09.2019, adresovaného rodičom maloletého vyplynulo, že správanie starého otca (navrhovateľa) podľa riaditeľky materskej školy hraničí s obťažovaním, často telefonoval do škôlky, domáhal sa osobného stretnutia, postával pri plote, snažil sa vzhliadnuť maloletého a získať informácie o maloletom napriek informácii poskytnutej mu riaditeľkou, že rodičia, zákonní zástupcovia maloletého, požiadali materskú školu, aby navrhovateľovi informácie o maloletom dieťaťi neposkytovala.

52. Odvolací súd preskúmal správnosť napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie podľa § 66 Civilného mimosporového poriadku. Odvolací súd sa stotožnil s vyhodnotením skutočného stavu a prijatého právneho záveru súdom prvej inštancie v kontexte posúdenia záujmu maloletého a rodinných pomerov a nedôvodnosti úpravy styku maloletého s navrhovateľom. Ako prvoradý súd prvej inštancie posudzoval záujem maloletého na súdnom rozhodnutí, ktorým bol návrh navrhovateľa. Z ustáleného skutočného stavu zisteného dokazovaním súdom prvej inštancie, ktorého zmena nebola preukázaná ani v odvolacom konaní, vyplýva, že maloletý k navrhovateľovi síce má naďalej vzťahové väzby, avšak navrhovateľ násilne zasahoval a naďalej zasahuje do výchovy maloletého rodičom, pričom naďalej neakceptuje nevhodnosť týchto zásahov, opakovane nerešpektujúc názor rodičov. Preto sa odvolací súd stotožnil sa s názorom súdu prvej inštancie, že pre úpravu styku navrhovateľa s maloletým súdnym rozhodnutím nebola splnená uvedená podmienka, ktorou je preukázanie záujmu maloletého na takomto súdnom rozhodnutí.

53. Odvolací súd súčasne dáva do pozornosti, že ani v zákonom predpokladaných prípadoch úpravy styku blízkych osôb (v predmetnom konaní navrhovateľ) s maloletým dieťaťom nemajú tieto osoby na rozdiel od rodiča právny nárok na súdnu úpravu styku s maloletým dieťaťom. Tak v zmysle § 25 ods. 5 Zákona o rodine ako aj v zmysle § 36 ods. 2 Zákona o rodine, súd môže upraviť styk blízkej osoby s maloletým dieťaťom, ale nie z dôvodu, že by blízka osoba mala na to právny nárok, a že by to bolo v jej záujme, ale výlučne len z dôvodu, že by takáto úprava styku bola v záujme maloletého dieťaťa a vyžadovali by to pomery v rodine, pričom záujem maloletého dieťaťa by prevýšil rodičovské práva rodičov. Uvedené v tomto konaní pred súdom prvej inštancie preukázané nebolo. V danom prípade odvolací súd z tohto dôvodu nemohol ustáliť záujem maloletého na kontakte s navrhovateľom v akejkoľvek navrhovanej podobe.

54. Odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie vyššie opísané konanie navrhovateľa vo vzťahu k maloletému a jeho rodičom a ďalším blízkym považoval za takú podstatnú skutkovú okolnosť, ktorá nezakladá relevantný dôvod v záujme maloletého na úpravu styku s navrhovateľom rozhodnutím súdu. Záujem maloletého v zmysle Čl. 5 Zákona o rodine nebude ohrozený tým, že styk navrhovateľa s maloletým nebude upravený súdnym rozhodnutím, pretože pred súdom prvej inštancie nebolo preukázané, že by maloletý navrhovateľa postrádal, resp. že by neprítomnosť navrhovateľa mala na celkový vývoj maloletého negatívny dopad.

55. Výchova a starostlivosť o maloletého je zo strany oboch rodičov riadne zabezpečená, maloletý prosperuje, má svoje záujmy, k príslušníkom svojej najbližšej rodiny má blízke citové a usporiadané vzťahy, navštevuje predškolské zariadenie (tieto skutočnosti navrhovateľ nespochyboval).

56. K odvolacej námietke navrhovateľa, že rodičia mu od r. 2017 bezdôvodne odopierajú kontakt s maloletým, pričom od septembra 2019 mu nie je vôbec umožnené sa s maloletým stretnúť, odvolací súd uvádza, že toto tvrdenie navrhovateľa nie je pravdivé. Obsahom spisu bolo preukázané, že rodičia dôvody odopretia kontaktu navrhovateľovi riadne oznámili, snažili sa s ním tento problém spočiatku vyriešiť (aj prostredníctvom psychológa), avšak vzhľadom na pokračujúce neakceptovateľné správanie navrhovateľa vo vzťahu k maloletému a jeho rodičom, vedúce až k nariadeniu neodkladného opatrenia (zákaz navrhovateľovi priblížiť sa k maloletému na vzdialenosť menšiu ako 200 m) a trestnému konaniu vedenému na Mestskom súde Bratislava I pod sp. zn. 6T/15/2022, bolo dôvodným rozhodnutie rodičov vzájomné vzťahy neobnoviť. Z obsahu spisu, ako aj jednotlivých podaní navrhovateľa odvolaciemu súdu vyplýva, že navrhovateľ svoje správanie vôbec nezmenil, naďalej nerešpektuje požiadavky rodičov, odmieta pripustiť, že by niečo vo vzťahu k maloletému robil v rozpore s vyjadreným názorom rodičov maloletého, resp. že jeho aktivity o trávení voľného času boli pre maloletého nevyhovujúce, až násilné.

57. Pokiaľ ide o odvolaciu námietku vznesenú zo strany navrhovateľa, že nebol realizovaný výsluch maloletého, odvolací súd konštatuje, že v tomto prípade nebolo potrebné realizovať výsluch maloletého, nakoľko jeho záujmy v tomto prípade obhajujú tak rodičia maloletého, ako aj procesný opatrovník

a odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie nezistil nedostatky v starostlivosti o maloletého. Zistenie názoru maloletého je nadbytočné, pretože súd prvej inštancie, ani odvolací súd nepochybuje o tom, že medzi navrhovateľom a maloletým existuje vzájomný vzťah, avšak nie je dôvodom na úpravu styku navrhovateľa s maloletým vzhľadom na úplne rozdielne, dokonca rozporné názory rodičov a navrhovateľa na spôsob výchovy maloletého, pričom navrhovateľ názor rodičov neakceptuje.

58. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v časti, ktorou bol návrh navrhovateľa na úpravu styku s maloletým zamietnutý, ako vecne a právne správny potvrdil (§ 387 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku).

59. Ďalšie argumenty navrhovateľa odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné, keď i podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzanými stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (porovnaj napr. rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/2004, III.ÚS 209/2004, II.ÚS 200/2009 a pod.). Na ďalšiu argumentáciu navrhovateľa, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie veci a zachádzajúcu do zbytočných podrobností, s ktorou sa už súd prvej inštancie vypořiadal v odôvodnení svojho rozhodnutia, teda odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

60. Podľa § 378 ods. 1 Civilného sporového poriadku, na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

61. Podľa ustanovenia § 388 Civilného sporového poriadku odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

62. Podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

63. Podľa § 55 Civilného mimosporového poriadku súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

64. Podľa § 57 Civilného mimosporového poriadku o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh.

65. V konaniach podľa Civilného mimosporového poriadku v zásade platí, že každý z účastníkov si platí vzniknuté trovy konania sám. Vyplyva to z vyššie citovaného ustanovenia § 52 Civilného mimosporového poriadku, ktoré vychádza z predpokladu, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak Civilný mimosporový poriadok neustanovuje inak.

66. Ide o generálnu klauzulu, ktorá zdôrazňuje výnimočnosť uplatňovania nároku na náhradu trov konania. Prelomenie tejto zásady umožňuje len vo výnimočných prípadoch zákonné ustanovenie § 55 Civilného mimosporového poriadku vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé. Zákon nekonkretizuje komu môže súd podľa tohto ustanovenia náhradu trov konania priznať, preto nie je namieste zužujúci výklad, že tak môže urobiť len v prospech účastníka. Zákonodarcu konštatoval, že materiálny korektív spravodlivého požadovania náhrady trov konania môže súd použiť vo všetkých typoch mimosporových konaní. Zároveň je však potrebné zdôrazniť, že pre aplikáciu § 55 Civilného mimosporového poriadku nie je nevyhnutným predpokladom úspech v konaní. Ako konštatoval Ústavný súd SR v rozhodnutí z 31. júla 2008, sp. zn. IV. ÚS 147/08, pri rozhodovaní o náhrade trov konania treba prihliadnúť aj na spravodlivé riešenie vzťahov medzi účastníkmi konania, ktoré je neoddeliteľnou súčasťou materiálneho prístupu k výkonu súdnictva.

67. Odvolací súd sa nestotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že sa v konaní vyskytli výnimočné okolnosti, pre ktoré by bolo spravodlivé sa odkloniť od vyššie uvádzanej zásady mimosporového konania ohľadom nároku na náhradu trov konania vyjadrenej v ustanovení § 52 Civilného mimosporového poriadku z dôvodov uvedených nižšie.

68. O úprave styku navrhovateľa s maloletým bolo ostatný raz rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Bratislava I, č.k. 11P 95/2018 – 305 zo dňa 25.10.2018, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, č. k. 20CoP 40/2019 – 832 zo dňa 21.08.2019, ktorým bol návrh navrhovateľa zamietnutý. Následne navrhovateľ podal na súde prvej inštancie dňa 27.12.2019 návrh na začatie konania o úpravu styku s maloletým, ktorý bol napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie návrh zamietnutý, matke a otcovi súd prvej inštancie priznal nárok na náhradu trov konania. Dôvodil, že navrhovateľ podal opakovane nedôvodný návrh, na ktorom napriek právoplatnému rozhodnutiu súdu (uznesenie o neodkladnom opatrení, č.k. 2P/31/2020 – 106 zo dňa 29.06.2020, právoplatné dňa 17.12.2020, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave, č.k. 20CoP 202/2020 – 629 zo dňa 02.12.2020), ktorým bolo navrhovateľovi uložené, aby sa nepribližoval k maloletému dieťaťu na vzdialenosť menšiu ako 200 metrov, zjavne nedôvodne zotrval. Zo strany matky a otca maloletého tak bolo dôvodné využiť svoje právo a dať sa v konaní o návrhu navrhovateľa aj vzhľadom na citlivosť prípadu zastúpiť advokátom o to viac, že navrhovateľovi bolo na základe trestného oznámenia podaného otcom, vznesené obvinenie v trestnej veci prečinu nebezpečného prenasledovania. Odvolací súd s uvedeným záverom súdu prvej inštancie nesúhlasí, nakoľko relevantné boli konkrétne okolnosti prejednávanej veci vedúce navrhovateľa k uplatneniu práva na súde prvej inštancie. Navrhovateľ podal dňa 27.12.2019 návrh, ktorým sa domáhal úpravy styku s maloletým z dôvodu, že od septembra 2019 mu je absolútne znemožnené stretávať sa s maloletým, maloletý mu spoza plotu materskej školy s plačom oznámil, že jeho rodičia nechcú, aby sa stretávali, čím maloletému rodičia bezdôvodne obmedzujú jeho slobodu, ktorý je takto vystavený absurdnej situácii a pocitom konfliktu lojality a následnému pocitu viny a prichádza k ďalšiemu pokračovaniu nátlaku na psychiku maloletého už aj na pôde materskej škôlky. Zároveň navrhovateľ uviedol, že začiatkom septembra 2019 v materskej škole nastala ďalšia zmena oproti stavu pred prázdninami, keď sa už ani v materskej škôlke s maloletým nespú ani príležitostne vidieť a pozdraviť sa (ako to robia aj iní starí rodičia). Maloletému je takto na žiadosť rodičov ubližované aj škôlkou. Z uvedených skutkových okolností s prihliadnutím na navrhovateľom navrhovanú úpravu styku s maloletým vyplýva, že navrhovateľ mohol usudzovať, že v záujme maloletého je potrebný zásah súdu za účelom úpravy jeho styku s maloletým v navrhovanom rozsahu. Podaním návrhu na súd navrhovateľ súčasne realizoval svoje právo na súdnu ochranu a nemožno mu bez ďalšieho klásť na ťarchu, že súd prvej inštancie jeho návrh zamietol. Odvolací súd poukazuje na charakter nesporného konania, ktorého východiskovým princípom je ochrana verejného záujmu (v prejednávanej veci verejný záujem predstavuje záujem maloletého dieťaťa), v dôsledku ktorého nie je možné uplatňovať sankčnú funkciu trov konania tak, ako to vyplýva z napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie.

69. Odvolací súd dopĺňa, že navrhovateľ podal návrh na úpravu styku po ostatnom právoplatnom rozhodnutí súdu, ktorým bol jeho návrh zamietnutý. Návrhom sa meritórne domáhal úpravy styku s maloletým po viac ako roku za situácie, keď podľa jeho názoru jemu a maloletému rodičia bezdôvodne bránili v ich akomkoľvek vzájomnom stretávaní. Zároveň odvolací súd konštatuje, že navrhovateľ v návrhu uvádzal nové skutočnosti, ktoré v predchádzajúcom konaní nemohli byť uplatnené, keďže sa uskutočnili až následne, a navrhovateľ sa preto mohol dôvodne domnievať, že jeho návrh bude teraz úspešný. Skutočnosť, že súd prvej inštancie tieto okolnosti vyhodnotil inak, neznamená, že zo strany navrhovateľa išlo o šikanóznny, bezdôvodný návrh.

70. Zároveň odvolací súd dopĺňa, že súd prvej inštancie ako dôvod priznania náhrady trov konania považoval skutočnosť, že navrhovateľ podal opakovane nedôvodný návrh, na ktorom napriek právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bolo navrhovateľovi uložené, aby sa nepribližoval k maloletému dieťaťu na vzdialenosť menšiu ako 200 metrov, zjavne nedôvodne zotrval, zo strany matky a otca maloletého tak bolo dôvodné využiť svoje právo a dať sa v konaní o návrhu navrhovateľa zastúpiť advokátom o to viac, že navrhovateľovi bolo na základe trestného oznámenia podaného otcom vznesené obvinenie v trestnej veci prečinu nebezpečného prenasledovania. Uvedené okolnosti (uloženie zákazu a vznesenie obvinenie) však neexistovali v čase podania návrhu navrhovateľa, keďže voči navrhovateľovi bolo obvinenie zo spáchania prečinu nebezpečného prenasledovania vznesené dňa 18.02.2020 a zákaz priblíženia bol navrhovateľovi uložený po 6 mesiacoch po podaní návrhu na súd prvej inštancie uznesením Okresného súdu Bratislava I, č.k. 2P/31/2020 – 106 zo dňa 29.06.2020, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave, č.k. 20CoP 202/2020 – 629 zo dňa 02.12.2020.

71. Vzhľadom na uvedené skutočnosti v konaní neboli splnené podmienky pre priznanie náhrady trov konania matke a otcovi maloletého podľa ustanovenia § 55 Civilného mimosporového poriadku, kedy by spravodlivosť priznania náhrady trov bola odôvodnená okolnosťami prípadu.

72. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu potom odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o náhrade trov konania podľa § 388 Civilného sporového poriadku zmenil tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku.

73. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania odvolací súd aplikoval ustanovenie § 52 Civilného mimosporového poriadku, nakoľko nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali aplikáciu § 55 Civilného mimosporového poriadku tak, ako to vyplýva z argumentácie uvedenej k zmene výroku súdu prvej inštancie o trovách konania.

74. Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 10 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie je podľa § 421 Civilného sporového poriadku prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 Civilného sporového poriadku).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 Civilného sporového poriadku). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, prípadne má možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 Civilného sporového poriadku).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 Civilného sporového poriadku).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 Civilného sporového poriadku).